

Madridské atentáty a co dál

06.dubna 2004 Petr Nečas

„S jejich hloupostí lze počítat jako s jistotou“, říkával na adresu rakouských generálů Otto von Bismarck. Obávám se, že podobná slova lze vyřknout i na adresu západoevropské levice, pokud se ocitne tváří v tvář hrozbě vůči západní civilizaci. Naivní víra a důvěra ve stalinský Sovětský svaz či požadavky na jednostranné jaderné odzbrojení Západu, čelícímu brežněvovskému komunistickému impériu, jsou toho příkladem. Neochota většiny západoevropské levice podpořit boj s terorismem a zločineckými státy jsou pouhou recidivou tradičního chování. Určitá míra mnichovanství je přímo v genetickém kódu politiky západoevropské levice.

11. března 2004 v Madridu několik výbuchů ve vlacích zabilo více než 200 lidí a více než tisícovku jich zranilo. Na konci téhož týdne se konaly parlamentní volby a do té doby jasně vedoucí vládní strana je zřetelně prohrála. Aznarovi lidovci přivedli svou zemi k nevídané prosperitě, úspěšně bojovali s domácí baskickou teroristickou skupinou ETA a přes nesouhlas většiny obyvatel odvážně podpořili vojenskou operaci v Iráku. V tuto chvíli není prostor pro hlubší analýzu, zda se opravdu Aznarova vláda pokoušela manipulovat vyšetřování atentátu ve svůj prospěch a přesunout odpovědnost na baskickou ETA. Skutečností je, že právě atentáty přivedly k vítězství dosavadní outsidersy voleb, Zapaterovi socialisty. Ti vzápětí slíbili rychlé stažení tisícovky španělských vojáků z Iráku a označili celou iráckou válku i poválečný vývoj za „naprostou katastrofu“. Katastrofou je však především jejich postoj, který si teroristé budou jednoznačně vykládat jako své vítězství. Vzkaz, který vyslaly španělské volby je jednoznačný. Vláda, která se odvážně a nekompromisně postaví mezinárodnímu terorismu, a to i přes nesouhlas svých občanů (kdo by také tleskal válce?), se v předvolebním období stane terčem krvavých atentátů a bude ve volbách poražena. Kdo chce ve volbách uspět, má se držet co nejdále od války s terorismem. Konec konců, i Schröderovi socialisté vyhráli volby v Německu před dvěma lety díky své profilaci proti možné irácké válce.

Situace v Iráku však nebyla a není žádnou katastrofou. Přes prognózy škarohlídů, provokujících krvavé boje především ve městech, byl Saddám poražen v bleskové válce za pouhé tři týdny. Přes jednostranné a manipulující zpravodajství z Iráku jde i poválečný vývoj pozitivním směrem. Drtivá většina Iráčanů se nezapojuje do útoků proti spojeneckým jednotkám a ani s nimi nesympatizuje. Naopak, nezávislé průzkumy ukazují, že většina Iráčanů považuje situaci za lepší než před -válkou.